

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri

Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409

Velja mesečno, prejetan v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:

Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13

Oglaš po tarifu

Oglaš sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Zgodovinska seja mariborskega občinskega sveta

BAN G. INŽ. SERNEC RAZDELI DEKRETE NOVOIMENOVANIM ČLANOM BANSKEGA SVETA IZ OBMOČJA MARIBORSKEGA OKROŽNEGA SODIŠČA. — BANOV NAGOVOR. — ZAHVALA IN IZJAVA Dr. JUVANA. — NAVDUŠEVNE OVACIJE KRALJU. — BAN OV RAZGOVOR Z BANSKIMI SVETNIKI O DNEVNEM REDU PRVE SEJE.

Maribor, 25. julija.

V čem je problem Maribora?

Smo obmejno mesto, ki je po razmejitvi izgubilo znaten del svojega zaledja in ki je posebno po izgubljenem plebiscitu na Koroškem utrpelo znatno škodo. Smo pa tudi mesto, ki je deset let svojega življenja v Jugoslaviji gradilo svoje upe na skoraj izključno samo političnih temeljih, kar je bilo zgrešeno in usodno. Zato naša gospodarska kriza ni le slučajna, in tudi ni samo pojav splošne krize, ki tare ves svet, posebno Evropo in naposled kot njen sestavni del tudi našo državo. Naša kriza je do neke mere posledica naše lastne ozkogrudnosti in ne podjetnosti, pa tudi naše starokopitne malenkostnosti, ki ovira celo priklopitev okolice k mestu, čeprav je kakor na dlan jasno, da bi mesto s 50.000 prebivalci predstavljalo vse drugačno finančno silo, kakor jo s 30—35.000. In pri tem bi imela korist tudi okolica sama, tista okolica, ki naš in svoj razvoj danes najbolj zavira.

Najvažnejši sedanj problem Maribora je tedaj gospodarski problem. V tem problemu je vsa naša bodočnost in, kakor ga bomo rešili, tako bo z nami. Če ne bomo našli pravilne poti in tistega mesta, ki nam je po legi in moči določeno, bomo postali dolgočasna in vedno bolj propadajoča provinca, če pa bomo pot v bodočnost našli, potem bo Maribor lahko še postal važna postojanka Jugoslavije. Brez vsakega dvoma pa je, da se iz sedanje krize ne bomo izkopali niti s tarnanjem niti z zabavljanjem in še manj z ono ozkogrudnostjo in malodušnostjo, ki sedaj kakor mora leži nad nami.

Rešitev za Maribor je brez dvoma samo v trgovini, industriji in tujskem prometu. Toda ne v trgovini, ki čaka na poželjskega kmetiča ali kmetico, da kupi kilogram moke ali ruto za na glavo, ampak v trgovini, ki objema vso Jugoslavijo in eventuelno tudi druge balkanske države. Za tako uvozno in izvozno trgovino je naš Maribor kakor nalašč ustvarjen. Isto velja za industrijo. Če bi gradili industrijo samo za domači slovenski ali celo le štajerski konzum, bi bila že vnaprej obsojena na smrt. Naša industrija mora osvojiti vso državo, zato pa mora biti res moderna, podjetna in kvalitativno dobra. Da se bo pa mogla razviti in na novo graditi, je potrebno, da store tudi merodajni faktorji vse, kar je v njihovi moči. Toda doslej smo bili, žal, vedno prepočasni. Te dni so se pojavile vesti, da bo Bat'a gradila v naši državi svojo tovarno. Ali se je v Mariboru kdo ganil, da bi to podjetje dobilo naše mesto? In vendar bi tu morali napeti vse sile in dati, če treba, tudi gradbene prostore brezplačno na razpolago. Plačali bi ga obilno novi dohodki na davkih itd.

Isto velja naposled tudi za tujski promet. Vedno in neprestano govorimo o njem, ko pa se pojavi kak projekt, ki bi mu bil v korist, zabavljamo čezenj in čez onega, ki ga hoče uresničiti. Tako je z novim kopališčem, tako z vzpenjačo na Pohorje in celo z nedolžno plovbo po Brez vsega tega pa tuiskega pro-

Te dni se vrši v dravski banovini svečano izročanje dekretov o imenovanju banskim svetnikom. V sredo so prejeli iz rok bana dekrete svetniki iz ljubljanskega okrožja, včeraj pa v Mariboru svetniki iz srezov Maribor levi breg, Maribor desni breg, Konjice, Dravograd, Murska Sobota, Dolnja Lendava, Ljutomer in Ptuj; drevi prejmejo v Celju dekrete banski svetniki iz ostalih srezov mariborskega inspektorata ter srezov Brežice, Laško in Krško.

Že tekem včerajšnjega popoldneva se je pripeljal v Maribor z avtomobilom iz Ljubljane ban g. inž. Serbec v spremstvu svojega tajnika g. Suše, da osebno izroči dekrete. Sklicana je bila v to svrhu tudi izredna seja občinskega odbora, ki se je zbral polnoštevilno v okrašeni staroslavni posvetovalnici mestnega magistrata. Na galeriji je bilo tudi nekaj občinstva, ki ga je zanimala svečana seja.

Ob 18.10 so vstopili iz županove sobe v posvetovalnico ban g. inž. Serbec, okrožni inspektor g. dr. Schaubach, mestni načelnik mariborski g. dr. Juvan, oba mariborska sreska načelnika gg. dr. Ipavc in dr. Hacin v novih uniformah naših upravnih uradnikov, banov tajnik g. Suša in magistratni ravnatelj g. Köchler.

Čim so zavzeli banski svetniki prostore poleg predsedstva, je izrekel župan dr. Juvan prisrčno dobrodošlico gospodu banu in še posebej kot mariborskemu rojaku. Po zahvali za pozdrav je imel g. ban na banske svetnike nagovor, v katerem jim je najprej čestital k imenovanju, v glavnem orisal delokrog banskega sveta se spominjal rešilnega 6. januarja 1929, 3. oktobra istega leta ter letošnje vladne deklaracije 4. julija, kateri datum so temelj novega življenja našega naroda, poudaril velik pomen Sokola za nacionalno vzgojo in zaključil z besedami: »Gospodje, preteklost nam izginja izpred oči in z njo naj padejo v pozabiljenje tudi nasprotnosti in razdori, ki so nas ločili. Nj. Vel. kralj je v svojem zgodovinskem manifestu pozval vse Srbe, Hrvate in Slovence na sodelovanje pri njegovih bodočih naporih, namenjenih veličini države in blagostanju njenih državljanov. Odzovimo se vsi klicu našega viteškega vladarja in delujmo složno v smislu njegovih intencij in stremljenj kraljevske vlade za procvit in napredek dravske banovine ter za srečno sedanost in slavno bodočnost kraljevine Jugoslavije! Naj živi Nj. Vel. kralj Aleksander!« Vsi navzoči so se dvignili s sedežev in zaklicali trikratni »Živijo!«

meta ne bo, kajti kdor misli, da bo privabilo tuje v Maribor že samo jeruzalemsko ali pekrško vino, je naiven in nerealen fantazist. Za ustanovitev pogojev za trgovino, industrijo in tujski promet so potrebne žrtve, kajti brez kapitala ni nikdar obresti, kapital pa lahko vstvari samo podjetnost, katere zopet ni brez tveganja. Mariborski problem bomo tedaj lahko rešili samo in izključno s podjet-

V imenu banskih svetnikov se je zahvalil za imenovanje župan g. dr. Juvan, ki je v svojem govoru predvsem prosil g. bana, naj sporoči Nj. Vel. kralju, visoki vladi in predsedniku ministrskega sveta vdano zahvalo za imenovanje in zagotovilo vernosti in globoke vdanoosti banskih svetnikov kot tudi vsega občinskega odbora mariborskega. Govornik je v nadaljnjem povdarjal zlasti važnost sodelovanja banskih svetnikov kot zastopnikov posameznih slojev pri sestavljanju banovinskega proračuna, nato pa izrazil vse priznanje uradništvu, ki je uvedlo vzoren red v banovini. Dr. Juvan je zaključil svoj govor tako-le:

»Banski svet je gospodarska korporacija in vsaka politika je v njem izključena. Če bi še bil kak ostanek politike med nami, mislim, da je v gospodarski korporaciji ista popolnoma izključena. Prišli bomo v banski svet samo zato, da ustvarimo vezi med narodom in banovino in da bomo delali v korist naroda, države in po intencijah Njeg. Vel. kralja. Prepričan sem, da bo banski svet v dobrobit banovine in naroda, in da bo dal vsej banovini velike koristi. V banski svet prinašamo ljubezen do naroda, ljubezen do Njeg. Velikanstva kralja, ljubezen do države in dela; upam, da bomo mogli s svojimi močmi pripomoči k zbolšanju razmer v naši banovini. Naj končam te svoje besede: Naj živi Njegovo Vel. kralj in naša lepa Jugoslavija!« Navzoči so stoji vzklkali kralju »Živijo!«

Župan je še prečital vdanostni brzojavki Nj. Vel. kralju in predsedniku ministrskega sveta, ki se glasi:

»Njegovemu Velikanstvu Kralju, Beograd. Pri slavnostni seji občinskega odbora v Mariboru zbrani novo imenovani

člani banovinskega sveta si dovolijo poslati ob priliki svečane predaje dekretov po gospodu banu Vašemu Velikanstvu zagotovilo neomejene vernosti in udanosti.«

»Gospodu predsedniku ministrskega sveta generalu Petru Živkoviću, Beograd. Novo imenovani člani banskega sveta dravske banovine, ki so danes v Mariboru prejeli pri slavnostni seji občinskega odbora iz rok gospoda bana dekrete, se Vam udano zahvaljujejo za izkazano zaupanje in obljublajo neumorno in vestno delo za prospeh in koristi cele banovine.«

Končno je izročil ban vsakemu svetniku posebej dekret o imenovanju in pravilnik o poslovanju banskega sveta. Dekrete je prejelo 13 svetnikov iz gori navedenih srezov: Josip Benko, industri-jalec in župan v Murski Soboti; Fran Faflik, župnik v Kančovcih; Rudolf Golouh, šef borze dela in novinar v Mariboru; dr. Alojzij Juvan, odvetnik in župan v Mariboru; Anton Košir, župan v Žičah; Štefan Litrop, obrtnik in župan v Turnišču; Peter Mravljak, ekonom v Vuhredu; dr. Ljudevit Pivko, profesor v Mariboru; Jakob Rajh, posestnik in Ljutomeru; Srečko Robič, veleposestnik in župan v Limbušu; dr. Matej Senčar, odvetnik v Ptuj; Ivan Šerbinek, posestnik in občinski odbornik v Vrtičah; Ivan Veršič, župan pri Sv. Marku. Manjkala sta pri razdelitvi dekretov svetnika Litrop in Rajh.

Po zaključku svečane seje je imel ban z banskimi svetniki v županovi sobi še daljši razgovor o dnevnem redu prvega zasedanja banskega sveta, ki se bo vršilo pričetkom meseca septembra.

Nove elementarne katastrofe v Italiji

MILAN, 25. julija. V trikotu med Pivom, Padovo in Verono je divjal sinoči strahovit orkan, ki je povzročil strašno opustošenje in zahteval mnogo človeških žrtev. Več krajev je popolnoma razdejanih in porušeni. Vsa cvetoča pokrajina je bila v nekaj urah uničena. Vse zaznamujejo že doslej krog 50 mrtvih in nad 200 ranjenih. Po viharju se je vlila strahovita ploha, ki je na mah pretvorila reke v veletoke, ki so prestopili bregove in poplavlili cele pokrajine. Med prebivalstvom vlada groza in obup. Rešilna akcija napreduje zelo počasi, ker so razdejane železnice in ceste in zabarikadirane z drevjem in kamenjem. Vzdovje je odneslo tudi več mostov.

RIM, 25. julija. V južni Italiji so sinoči občutili nove močne potresne sunke. Zvečer je povrh divjal še strašen vihar, ki je porušil več od potresa omajanih hiš. Več oseb je nanovo ubitih in ranjenih. Prebivalstvo pripoveduje, da je med potresom opazilo ognjene plamene nad Vezuvom in slišalo votlo grmenje.

Naša kraljica v Austriji

DUNAJ, 25. julija. Včeraj ob 13. so prispele semkaj z avtom rumunska kraljica-mati, jugoslovenska kraljica Marija in princesa Ileana. V hotelu Imperial sta jih pozdravila jugoslovenski poslanik dr. Angjelinović in rumunski poslanik. Danes so se visoki gostje odpeljali naprej v okolico Salzburga.

Počitniški dom kraljice Marije na Pohorju

MARIBOR, 25. julija. Društvo za zdravstveno zaščito mladine je prejelo od dvorskega maršalata obvestilo, da je njeno Velikanstvo kraljica Marija blagovolila odobriti, da se novo postavljeni dečji dom pri Sv. Martinu na Pohorju imenuje »Počitniški dom kraljice Marije«. Tudi je prevzela pokroviteljstvo nad otvoritvijo doma dne 3. avg. t. l. Svečane otvoritve se bo kot zastopnik Nj. Velikanstva udeležil general, ki bo v ta namen še designiran.

Mariborski in dnevni drobiž

Konec letalskega sporta v Mariboru?

Z ozirom na razne časopisne vesti smo naprosili naše službene letalske kroge za potrebne objektivne informacije, in nam je dal tajnik aerokluba »Naša krila« sledeča pojasnila:

Naš klub je zopet v časopisju. Prvotno so se o njegovih ciljih, njegovem delovanju itd. prinašale netočne ali pa tudi izmišljene vesti; tokrat se ga loteva neka povsem neinformirana kritika. Na vse to je treba nekaj pojasnil:

Tragična nesreča od 19. nov. nam je še vsem v spominu. Klub je žrtvoval toliko, da je preseglo njegove moči. Oskrbel je zdravniško pomoč s specialisti, žal, brez uspeha, moral je zopet skrbeti za pogrebe. Organiziral je nato vse očitno, da bi dosegel zavarovalnino za svoje ponesrečencev; zadevo še vedno poganja, a so izgledi radi upornosti nemške poklicne zadrage minimalni. Za svoje izdatke je tudi terjati Raab & Katzenstein, a je ta tvrdka likvidirala; Katzenstein je po časopisnih vesteh pobegnil, Raab pa se je poslužil izsiljevalne metode napram klubu.

Preostalo premoženje je klub vtaknil v hangar, ki je bil potreben za tukajšnja 4 letala in za tuja in domača vojaška letala, ki so šestokrat pristala v Mariboru. Ako torej trdi »Volksstimme«, da je klub denarni zavod, ne da bi se poprej informirala, potem je to načelno nasprotovanje.

Da bi pridobil zopet kaj sredstev, je hotel klub ponovno organizirati letalske mitinge. Neumorni g. Loos je delal na prireditvi velikega mitinga, a je žal ves trud bil zastoni. Železnica je odklonila o-lajšave, vojaška uprava ni dovolila svojim letalcem sodelovati, Junkers je odpovedal, Čehi radi letalske nezgode niso mogli sodelovati, domača letala niso bila intaktna, tako da je bila pridobljena edino — godba, vse drugo je odreklo.

Dela se dalje z organizacijo tombole, ki osrednji upravi mnogo donša; a radi pretiranih zahtev te uprave se stvar še ni izvedla in se bo jeseni poizkusila iznova.

Glavni napor kluba je veljal aerodromu na Teznu. Klub si je zagibal zelo veliko subvencijo oblastnega odbora in mesta. Ponovni projekti glede nakupa zemljišč so se pokazali za neizvedljive. Končna rešitev je bila ta, da bi nam odstopil vojni erar vežbališče, kjer je sedaj hangar, proti temu, da bi mu klub odstopil na drugem koncu celo večje zemljišče, ki bi ga v to svrhu nakupil. Dočim je ves čas letalska komanda kazala naklonjenost, je na koncu začela vojaška uprava stvar zavlačevati in nazadnje predlog — odbila, češ, da je skupna uporaba zemljišča za letala in vežbanje nemogoča, čeprav ni nihče tega zahteval ali predlagal! Tako je stvar z aerodromom. Subvencija zato seveda ni likvidirana.

Obrnili smo se tudi na vodstvo letalske proge Beograd - Zagreb z inozemstvom, da bi letala vsaj po potrebi, ki bi se telefonski naznanila v Zagreb ali Gradec, pristajala v Mariboru. Nič.

Skušali smo dobiti v hangar telefon, ki je prepotraben, Pretirano drago. Spet nič.

Nerazumevanje pri vseh odločitvah mestih je tolikšno, da je delo kluba postalo problematično. Letalo Zlatoroga so v Zagrebu zaplenili in lastnika tako šikanirali, da je izgubil vse veselje do aviacije. Zdi se, da vojaški upravi, ki vodi tudi civilno letalstvo, ni do njega razvoja. Letalo je sedaj klubu v nakup na ponudbo. A ni sredstev.

Drugo letalo g. Moravca čaka na motor, ki ga mora po pogodbi dobaviti M. Raab-Katzenstein. Klub je interveniral pri nemških oblastih. Uvedla se je preiskava, a Katzenstein z denarjem beži, Raab grozi z izsiljevanjem!

Tretje letalo je last g. Hribarja, ki ga je zopet vrnil. O kakih carinskih kaznih nam ni nič znano.

Tako je stanje zadev, ki se tičejo kluba. Dovolj imamo sitnosti s stvarmi samimi in je odveč, da se v to mešajo še neinformirani ljudje po časopisih. Klub da

vsakemu dragevolje vsa pojasnila. Ako pa misli kdo prijeti gonjo, potem se naj goni sam; mi bomo raje uvaževali predlog, ki je že bil stavljen, da naj klub spričo teh težkoč likvidira, konstituira pa se naj na novo z onimi, ki daleč proč od dela tako radi govore. —

Če bi ne bilo zavesti, da je bodočnost prometa v aviaciji, da smo dolžni skrbeti za čimprejšnjo priključitev Maribora k mednarodnemu letalskemu prometu, ker je to za mesto brezmejno koristno, da smo dolžni vzbuditi za letalstvo zanimanje zlasti med mladino, in če bi ne bilo upanje, da se bodo razmere spremenile, bi že davno ne bilo več kluba v Mariboru. Ker pa vztraja, zasluži podporo javnosti, ne ga narobe.

Cerkvena odlikovanja povodom zlatomašniškega jubileja vladike dr. Karolina.
Lavantinski knezoškof dr. Andrej Karlin je ob priliki svojega zlatomašniškega jubileja podelil 51 duhovnikom cerkveno odlikovanje in sicer jih je imenoval 10 za konsistorijalne svetnike, 41 za duhovne svetnike. Med novimi konsistorijalnimi svetniki so iz Maribora prof. Ivan Bogovič, župnik p. Valerijan Landergröb, med novimi duhovnimi svetniki pa bogoslovna prof. dr. Anton Jehart in dr. Jože Jeraj, pater Klarus Rottman, in prof. Pavel Živornik.

Članom krajevnega odbora NO v Gor. Cmurku!

Te dni boste prejeli »Večernik«, katerega blagovolište obdržati in naročiti. Odslej bomo v tem listu objavili razne članke, poročila in obvestila iz našega okoliša. — Predsednik.

Društvo jugoslov. akademikov v Mariboru.

Društvo priredi v soboto 26. t. m. poučno ekskurzijo v pivovarno »Unione«. Zbirališče ob 14. uri pred Narodnim domom. — Pozivamo tov. akademike, da se ekskurzije v čim lepšem številu udeležijo. — Odbor.

Avtobusna proga Košake - Novavas.
Ker je avtobusna proga Košake - Glavni trg - Novavas razmeroma slabo frekventirana, namerava avtobusno podjetje to progo ukiniti. Predno pa se name-ravani sklep podjetja izvrši, se poziva občinstvo, da predloži vodstvu morebitne predloge glede spremembe dosedanjega voznega reda in zboljšanja frekvence.

Zakon o sodnih taksah
in pravilnik za izvrševanje zakona o sodnih taksah je izšel v slovenskem jeziku kot 42. snopič zbirke zakonov v založbi Tiskovne zadruge v Ljubljani. Knjižica obsega 129 strani in velja s poštnino vred Din 33.25, v celu platno vezana pa Din 45.25. Priporočamo jo vsem prizadetim uradom in interesentom.

Nove telefonske zveze s ČSR.
Te dni so bile otvorene nove telefonske relacije med Prago na eni in Skopljem, Požarevcem ter Kragujevcem na drugi strani. Pristojbine znašajo 44.10 Kč, oz. 35.70 Kč, oz. 39.90 Kč za enoto pogovora. Ko ni prevelikega prometa v telefonu, se zmanjša pristojbina za 40 odst.

Koncert v mestnem parku
bo v nedeljo od 11. do 12. ob lepem vremenu priredila godba Drave.

Potreba javne telefonske govorilnice v Kamnici.

V očigled vedno bolj se razvijajočemu prometu in radi množičnih se nezdgo prosijo Kamničani za vpostavitve javne telefonske govorilnice. Kamnica je postala malodane predmestna občina mariborska. Potreba javne govorilnice pa je nujna radi slučajev požarov in nesreč. Sicer sta telefona na Mariborskem otoku in v Lovrenčičevi gostilni, vendar so to zasebni vodi. Vstop na Mariborski otok je tudi v slučaju nesreče zvezan z vstopnino, do Lovrenčiča pa je predalet. Intervenirati pa pri grajščini »Viltovž« pa je radi oddaljenosti zelo riskantno in zamudno, ker lahko kolesar (če je seveda hitro pri roki) mnogo prej prispje v Maribor. Za uvedbo javne telefonske govorilnice v Kamnici se predvsem zanimajo gasilci, reševalni oddelek in ne v zadnji vrstici Kamničani sami. —

Iz dekliške kolonije v Bakarcu

Bolj kakor malokatero drugo mesto je Maribor razumel klic po potrebi počitniških kolonij za mladino, ki je potrebna zraka in solnca, da se vsaj nekaj tednov razvedri v svežini naših planin ali morske obale. In tako čitamo zlasti zopet letos poročila iz naših počitniških kolonij v Kaštel Lukšiču, v Šmartnem na Pohorju, o naših skavtih in volčičih, taborečih tam pod vnožjem planin ob Savinji pri Mozirju in pri Braslovčah itd. Nič pa še nismo čuli o koloniji naših deklic v Bakarcu ob našem sinjem Jadranu. Je to kolonija Podmladka Rdečega križa, pod vodstvom neumorno delavne gospodične Herme Bračičeve. Z nadzornicami vred obsega kolonija krog 60 oseb. Kolonija je odpotovala iz Maribora preko Zagreba in Sušaka.

Čujmo, kaj pišejo: 6. julija.

Sedaj imamo že vse lepo urejeno. Hrana imamo zelo dobro. Od jutra do večera smo v kopališču, nekatere so že črne ko ciganke.

Tukaj je tudi celjska kolonija v Celjskem domu.

Vsak večer igrajo tamburaši pred gostilno, čisto blizu naše kuhinje.

9. julija.
Danes smo bile z gospodično Bračičevo na Sušaku, kjer smo nakupovale zelenjavo in razne prikuhe.

Godi se nam zelo dobro, hrano imamo čisto po našem načinu in, kar je glavno, zadostno. Vsak dobi, kolikor hoče.

Par dni imamo že nekoliko slabše vreme, hladno, za kopanje ni. Sedimo v parku in delamo izlete. Bili smo že dvakrat v Kraljevi, enkrat z deco. Do tja je samo pol ure peš in je jako lepa izletna točka. Tudi v Bakru — eno uro daleč — smo že bile s čolnom.

14. julija.
Tako težko čakamo na poročila od doma. Imele smo zadnji čas precej žalostne dneve, mraz in neprestano deževje.

Upamo, da bo zdaj boljše.

21. julija.
Večkrat nas pridejo obiskat svojci naših deklet. Nastali so krasni dnevi. Žal nam je, da tako naglo minevajo in da bo kmalu konec našega bivanja na morju. Kar strah nas je, če pomislimo, da moramo oditi.

Naša gospodična voditeljica Herma, ki naravnost vzorno skrbi za celo kolonijo, je res izredna ženska. Naravnost matersko se briga za naše deklice in njih želodčke. Je velika skrb in odgovornost! Zadovoljno je vse, od najmanjše Milice, ki ji pravimo ciganček, pa do največjih. Redimo se vse, kar nas je, vključno kopanju in solnčenju. Vsekakor izvrstno spričevalo za našo kuharico Roziko. Glavno pa je: vse gre točno po svojem redu, vse ob določeni uri, kar je za zdravje najvažnejše.

Kraj je prav lep in tudi ljudje nas imajo radi. Domači fantje nam ob večerih včas delajo koncerte s tamburicami.

Vse že s strahom gleda na naglo potekanje dni, ki nam še preostajajo do določenega odhoda. In vse si želimo, da bi nam tudi prihodnje leto zopet bilo mogoče, se kak mesec kopati in solnčiti ob našem lepem Jadranu.

V soboto ob 9. zvečer v kavarni „Astoria“

kabaretni program

zagrebškega kabaretnega ensemble

Vstopnina za osebo 10 Din

Vozni red na Slomškovem trgu.
Mestna policija opozarja prizadete, da velja v nedeljo, dne 27. t. m. za dovoz in odvoz na Slomškovem trgu isti vozniki, kakor o priliki birne v stolnici.

Preminula
je davi 64letna zasebnica Antonija Pircl v Kocenovi ulici 4. — Pogreb bo v nedeljo ob 16. na frančiškansko pokopališče.

»Tajfun« nad Dravskim poljem in Mariborom.

Včeraj popoldne se je v obliki pravcate tržaške burje dvignil vihar, ki je povzročil poleg škode v Čučekovem kostanjevem gaju v Kolodvorski ulici, tudi več nerodnosti. Na Glavnem trgu so veliki senčniki naših branjev frčali po zraku, ženske so zagnale vrišč, ker jim je muhasti tajfun nagažal pri krilih. Kdor se ni mogel zateči v kako vežo, je begal kakor izgubljena duša na sodni dan. Na Slomškovem trgu je odtrgalo veliko tablo »Kmečkoga hranilnega in posojilnega doma«. Pravočasna intervencija stražnika je preprečila uničevanje novega napisa. — Pri mestnem vodovodu je vihar izruval drevo, ki je pretrgalo glavni elektrovod. K sreči ni bilo v bližini ljudi, sicer bi se lahko zgodila velika nesreča. — Največ škode pa je »tajfun« napravil na Dravskem polju, kjer je oklestil mnogo žlahtnega sadnega drevja.

Ukinjenje avtobusnih prog.

Vsled izredno slabe frekvence se do nadaljnjega ukine ob nedeljah in praznikih proga Maribor - Rogaška Slatina in podaljša proga Selnica - Fala (gostilna Šturm).

Ribji trg.

Na današnjem ribjem trgu so prodajali morske ribe, in sicer male skombre po 20.—, tonine pa po 26.— Din za kilogram.

Padec z vlaka.

Včeraj popoldne je padel pred postajo Račje—Fram iz drvečega vlaka, ki vozi iz Ljubljane v Maribor, 28-letni delavec Franjo Bizjak iz Ljubljane. Pri padcu je zadobil sicer zelo močne poškodbe na glavi ter si zlomil nekaj prstov desne roke, vendar niso poškodbe k sreči nevarnega značaja. Postajno načelstvo je potom gl. kolodvora obvestilo reševalni oddelek, ki je ponesrečenca odpremil v mariborsko bolnico.

Policija je aretirala

Toneta J. zbog prevare in potepuštva, Franceta F. pa zaradi pijanosti. Prijav je bilo vloženih 16.

Tatvine.

Julijani Premovi, soprogi knjigovodje, so poslednje noči pokradli neznani tatovi z njive na Meljski cesti 60, za več sto dinarjev krompirja, fižola in kumar. — Hišnemu posestniku Ivanu Kolarju v Mejni ulici 30, je v noči na 24. t. m. neznanec odprl s posestnim ključem drvarnico in odnesel devet piščet s kolklo vred, nato pa drvarnico zopet zaklenil.

Juristi!

Sodne takse

broš. 32 Din, platno 44 Din so pravkar izšla pri Tiskovni zadrugi v Mariboru Aleksandrova cesta 13

Kabaret iz Zagreba.

ki gostuje od 26. do 30. t. m. v kavarni »Astoria«, ima v Zagrebu že 25letno tradicijo. Tu ne moremo podati podrobno razvojne poti te skupine, ki se je z izjemo dveh članov udeleževala leta in leta kot celota. Iz svojih začetnih poskusov v proslulem zagrebškem Grabancijašu se je skupina vzpenjala vedno višje in je v znamenem Klub-kabaretu do pred nekaj leti tvorila veselo gledališče, po svoji enakovrednosti imenovano tudi zagrebški Ronacher. Poslednja leta nastopa skupina le v počitnicah, prirejšo joče turneje širom države in doživlja povsod velike uspehe.

Dr. Marinič od 26. julija ne ordinira.

Nelgralc drž. razr. loterije, pozor!
V upravi »Jutra« in »Večernika« v Mariboru, Aleksandrova c. 13, je še nekaj četrtinskih srečk na razpolago. Izrabite ugodno priliko!

Avtomobilski izlet preko Koroške v Kranjsko goro.

Avtomobilski klub javlja, da odhaja večina izletnikov v soboto 26. tm. ob pol 2. pop. s Trga Svobode izpred h. št. 3.

V gostilni.

Jože (tovarišu): »Kje pa ti pravzaprav stanuješ; kje spiš? —«
Miha: »Pri družvenih sejah!«

Ali levo ali desno?

CESTNOPOLICIJSKI PREDPISI V RAZNIH DRŽAVAH EVROPE.

Ravno o priliki, ko čitamo dan na dan o težkih nesrečah avtomobilistov, povzročenih zaradi neupoštevanja cestnopolijskih predpisov, bo naše čitatelje zanimalo, kako vozijo po različnih državah Evrope.

Jugoslavija: Desno vozi, levo prehitvaj, desno se izogibaj. Največja brzina skozi naselbine 16 do 20 km, izven tega ni določen noben maksimum hitrosti.

Češkoslovaška: Levo vozi, desno prehitvaj, levo se izogibaj, največja brzina 45 km izven naselbine, 15 km skozi naselbine in 6 km na opasnih in zelo prometnih krajih.

Belgija: Desno vozi, levo prehitvaj, desno se izogibaj. Ni posebno določene največje hitrosti. Vozač naj ima vedno v oblasti hitrost in jo naj tako uravnava, da ostane pred njim toliko prostora, da utegne v primeru kakšnih ovir pravčasno ustaviti.

Danska: Desno vozi, levo prehitvaj, desno se izogibaj. Pri križiščih ima vozilo, ki pride z desne strani, prednost. Največja brzina za osebna vozila do 7 sedežev s pnevmatiko in motorna kolesa 50 km izven naselbin in 30 km skozi naselbine.

Nemčija: Desno vozi, levo prehitvaj, desno se izogibaj. Največja brzina skozi naselbine je 40 km, izven njih ni predvidenega maksimuma.

Francija: Desno vozi, levo prehitvaj, desno se izogibaj. Za vožnjo izven naselbin ni določene največje brzine. Ponoči in pri vožnji v megli je treba znatno znižati hitrost. V naselbinah smejo določiti občinska oblastva največjo hitrost po svojem prevdanku.

Holandska: Desno vozi, levo prehitvaj, desno se izogibaj. Za vožnjo na prostem ni posebne maksimalne hitrosti, občinska oblastva pa imajo pravico do-

ločiti po svojem prevdanku hitrost za svoje območje.

Italija: Vozi desno, levo prehitvaj, desno se izogibaj. Ni nikakih maksimalnih hitrosti predpisanih. Vozač mora znižati hitrost pri srečanju in križanju. Občine smejo določiti za vožnjo po svojem teritoriju poseben maksimum, toda ne izpod 15 km.

Avstrija: Levo vozi, desno prehitvaj, levo se izogibaj. Na Vorarlberškem pa vozijo desno, prehitvajo levo in se izogibajo desno. Največja hitrost na prostem 45 km, skozi naselja 15, pri križanju z drugimi vozili 6 km.

Poljska: Vozi desno, levo prehitvaj, desno se izogibaj. Maksimalne hitrosti za vožnjo po prostem ni. Osebnim avtomobilom smejo voziti skozi naselja največ s 40 km.

Rumunska: Vozi desno, levo prehitvaj, desno se izogibaj. Za vožnjo po prostem ni maksimalne hitrosti, za vožnjo skozi naselja 12 km, na križiščih in ozkih ovinkih pa 8 km.

Švica: Vozi desno, levo prehitvaj, desno se izogibaj. Na nekaterih alpskih cestah se morajo vsi avtomobili umakniti poštenemu avtomobilu, ki vozi navzdol. Največja brzina po kantonih od 18 do 30 km za vožnjo po naseljih ter 40 do 60 km na prostem. Na alpskih cestah 18 km in ob nedeljah v nekaterih kantonih posebne določbe.

Španija: Vozi desno, levo prehitvaj, desno se izogibaj. Vsaka občina sme določiti največjo brzino za svoj teritorij, za prosto cesto pa ni nobene največje brzine. Pri srečanju vprežne živine in jahačev je treba hitrost zmanjšati.

Madžarska: Vozi levo, desno prehitvaj, levo se izogibaj. Največja brzina skozi naselja 25 km, sicer ni maksima.

Sanje, šolska naloga in resnica

V Ledsli na Češkoslovaškem se je pripetil nedavno zanimiv slučaj, ki zveni kot bajka o globokih tajnostih življenja, in je vendar globoko resničen. Učiteljica je dala učencem nalogo, naj opišejo vsak v kratkem sestavku svoje poslednje sanje. Ko je še med uro čitala spisane naloge, je zlasti postala pozorna pri nalogi enega učenca, ki je čudovito realistično opisal svoje sanje. Sanjalo se mu je, da se je kopal. Pred součenci se je hvalil, da zna plavati. Hoteli so videti, kako zna. Skočil je v vodo, naenkrat pa se je začel potapljati in klicati na pomoč. Hitro so mu plavalci ostali na pomoč, toda on se ni mogel držati na površini in je utonil. Pod vodo je videl vodnega moža, ki se mu je smehljaj. V tem hipu se je prebudil in bil zelo vesel, da ni bilo res. Dečko je vso to smrtno borbo, ki jo je v sanjah preživel, tako živo opisal, da je učiteljica videla v njem bodočega velikega pesnika. Dečko je poleg naloge narisal celo tudi načrt, kjer je točno označil mesto, na katerem se je v sanjah utopil. Tudi risba je bila čudno realistična in se je učiteljica divila dečkovim umetnostim, ki je strahu v licu potapljajočega se dečka dal čudovito umetniški izraz.

Kdo popiše grozo učiteljice, ko je drugi dan na to izvedela, da so se dečkove sanje uresničile. Bil je z več drugimi povabljen od sina nekega tovarnarja, da pride k njemu. Ker je bila tovarna na drugi strani reke Sazave, in ker je bila reka zamrznena, so ubrali vsi dečki najkrajšo pot preko reke. Chudoba — tako se je pisal naš dečko — je šel zamišljen za drugimi. Naenkrat je začel klicati na pomoč, ostali dečki so mu hiteli na pomoč, videli so, kako se je udril pod njim led, skočili so v vodo za njim, pa zaman, utonili so on in še dva tovariša. In baš na onem mestu, ki ga je videl v sanjah in ki ga je v nalogi opisal in narisal. Edinstveni slučaj, da je nekdo v sanjah videl svojo smrt in celo kraj smrti, je zainteresiral ves znanstveni svet, ki ne more mirno preko dokumenta, kateri je v tako grozni zvezi s smrtjo. Vidovitost v sanjah? Proroške sanje?

Kako sloni med seboj govore

Ameriška potovalka in raziskovalka ga Cron je skupno s svojim možem prepotovala vso britansko vzhodno Afriko, kjer se je udeleževala tudi lovov na slone. Sedaj piše svoje spomine in pripoveduje mnoge zanimivosti iz življenja slonov, zlasti o medsebojnem njihovem sporazumevanju. Saj je danes že splošno znano, da imajo vse živali svoj poseben tajni način govora med seboj. Sloni imajo določen poseben znak za opozoritev, če se bliža sovražnik in če treba bežati. Vendar nobeden poprej ne beži, dokler ne da najstarejši med njimi določenega znaka. Opazovali so, kako so sloni imeli svoja posvetovanja — v popolnem molku. Vsaj človeško uho ne čuje nikakih glasov. Sloni stoje v krogu, se posvetujejo molče in ko store sklep, gredo vsi v eni smeri, ali se vrnejo po isti poti, ali se prenehajo pasti ali pa se spuste v beg. Mnogi so bili mnenja, da se sporazumevajo potom telepatije. Gospa Cron pa sedaj govori slonov popolnoma drugače tolmači. Videla je, kako se je cela čreda slonov, pasoč se, počasi pomikala naprej. Pred čredo je stopal mlad samec kot izvidnik. Ko je prišel na razpotje, koder so šli lovci, je z rilcem prevohal zrak, nato se naglo okrenil in se spustil v divji beg, dokler ni prišel do črede, katero je z ostrim rikom opozoril na nevarnost. Toda čreda se očitno ni vznemirila. Najbrže je ta mlad slon že kedaj dal kak lažniv alarm. Vendar so sloni prenehali se pasti in zbrali so se na posvet. Kmalu je mlad slon — izvidnik — zopet stekel na mesto, kjer je odkril sledove lovcev. Z rilcem je pograbil prgišče zemlje, ki je dišala po lovcih, in ko se je vrnil k čredi, je puhnil zemljo tovarišem v obraz. Takoj nato se je spustila čreda v beg v obratno smer. Tako je gospa Cron nedvomno mnogo doprinesla k pravilnemu pojmovanju medsebojnega sporazumevanja slonov.

Spomini.

Gospod (čevljarskemu vajencu, ki mu je umrl mojster): Torej srce Tvojega gospoda je včeraj nehalo biti.

Valenec: Da — in njegova roka tudi.

Sokolstvo

Primožič doma

Že kmalu po svojem početku se je povzpelo slovensko Sokolstvo na tako visoko stopnjo, da je skoro na vsaki mednarodni tekmi nosilo najvišje zmage. Skoro vedno je bilo edino češko Sokolstvo ono, s katerim si je delilo prva mesta. Prvič pa je, da pozdravljamo v Mariboru svojega člana kot najvišjega zmagovalca. Brat Primožič dviguje našo zavest. Njegovemu delu gre hvala, da sta poleg njega in br. Štuklja tekmovala na letošnji tekmi za slovansko prvenstvo še dva brata iz Maribora. Prvič je, da sta šla tako na najvišje tekme v Mariboru vzgojena telovadca. Za njegov velik trud mu vračamo ljubezen, kot je ni bil v mariborskem društvu še nihče deležen.

V soboto 26. t. m. ob 8.30 zvečer bo v Narodnem domu med nami. Povedati mu hočemo, kako ga ljubimo in spoštujemo, kako smo mu hvaležni za njegovo delo in za čast, s katero gre naše ime z njegovim v svet. Pridite vsi, ki ga poznate, da ga pozdravite, pridite vsi, ki ga ne poznate, da ga spoznate!

Sport

Tekmovanje za pokal JNS

ISSK Maribor : ASK Primorje.

Prva tekma za pokal JNS, za katerega se bo borilo 32 klubov, bo v nedeljo ob 17.30 na igrišču ISSK Maribora v Ljudskem vrtu. Nastopila bosta prvak mariborskega okrožja ISSK Maribor in ASK Primorje iz Ljubljane.

Protivnika postavita najmočnejši moštvi in se bo mariborskim sportnim krogom nudila ponovno prilika prisostvovati najzanimivejšemu srečanju dveh najmočnejših protivnikov v Sloveniji.

Čeprav je neizpodbitno, da je Primorje odločnejše moštvo, je vendar izid tekme dvomljiv, kajti Maribor ni ravno v slabi formi, dasi je od spomladi neznatno nazadoval. Zlasti mu je opešala krilska vrsta, ki je bila pred meseci opora obrambe in napada. Najobčutnejša napaka moštva je v tem, da ne uvidi slabih strani protivnika niti ne izrabi lastnih dobrih strani, kar je postalo tudi v prvenstveni tekmi z Ilirijo usodno. Ako pa bo Maribor zares tako igral kakor zna, pa je vsako presenečenje izključeno.

ASK Primorje je moštvo vrlo dobrih kvalitet, fizično močnejše in izredno odločno. Start posameznikov je oster in siguren ter ne dopušča driblinga nasprotniku, kar bo Maribor lahko pariral le s hitro in precizno kombinacijo, ki je še danes najboljša stran moštva. Smiselna kombinacija in podajanje pa mora pričeti že pri branilcih, kajti osvobodilni strel ni so vedno na mestu. Izid srečanja pa zavisí predvsem od krilske vrste. Ako bo sposobna vzdrževati devetdeset minut tesno zvezo med ofenzivnim in defenzivnim delom moštva ter skrbeti za zadostno število žog, ki so potrebna za uspeh napada, potem stvarni uspeh ne bo izostal; kajti najboljša obramba je dober napad, napad pa more biti dober le v slučaju, kadar ga ob slehernem koraku pazno spremlja strelska vrsta.

V predtekmi ob 15.30 bosta nastopili rezervi ISSK Maribora in SK Rapida.

Svetovno prvenstvo v Montevideu.

Včeraj se je vršilo žrebanje za semifinale tekme. Žreb je odločil, da bosta jutri igrali Argentina in USA, v nedeljo pa Jugoslavija in Uruguay. Oba zmagovalca se bosta nato borila za naslov svetovnega prvaka, dočim se bo v tekmi med premagancema odločilo, kdo zasede tretje in četrto mesto.

Turnir v namiznem tenisu

za klubsko prvenstvo priredi ISSK Maribor v nedeljo 27. tm. ob 14. v kopališču na Otoku, in sicer ob vsakem vremenu. Sklepajoč pa dosedanjih prijavah bo borba za prva tri mesta zelo trda, ker je članstvo vse od otvoritve kopališča sem pridno treniralo.

MOLNP, službeno.

V nedeljo dne 27. t. m. ob 9.30 se vrši na igrišču ISSK Maribora mladinska

tekma za pokal SK Ilirije med SK Železničarjem in ISSK Mariborom. Službojoči odborniki g. Nerat. Ob 17.30 bo na igrišču ISSK Maribora tekma za pokal JNS, in sicer med ASK Primorjem in ISSK Mariborom. V predtekmi ob 15.30 se srečata v prijateljski tekmi rezervi SK Rapida in ISSK Maribora. Rediteljsko službo bodo vršili vsi odborniki MO. — Tajnik.

SK Železničar, nogometni odsek.

Za mladinsko tekmo, ki bo v nedeljo dne 27. tm. dopoldne, morajo biti točno ob 9. na igrišču ISSK Maribora: Marčič, Zgonc, Heller, Krajnc, Straub, Willy, Dediček, Turk, Bačnik II, Borovka, Golinar, Seničar; rez.: Antoličič in Groman. — Načelnik.

SK Železničar, težkoatletski odsek.

V začetku meseca septembra se bo vršilo tekmovanje za klubovo prvenstvo v rokoborbi in boks, na kar se člani že danes opozarjajo. Načelnik.

Sodniki pri nedeljskih tekmah.

Nedeljske tekme sodijo: ob 9.30 na igrišču SSK Maribor pokalna tekma SK Železničar - SSK Maribor, sodi g. Bergant. — Ob 15.30 na igrišču SSK Maribor prijateljska tekma SK Rapid - SSK Maribor, sodi g. Marinič. — Ob 17.30 na igrišču SSK Maribor pokalna tekma, sodi g. Mohorko, stranska sodnika gg. Jančič in Bergant Evgen. — Načelnik.

Črnogorski humor

Ob početka svetovne vojne je prišel Mitar Martinovič, črnogorski minister vojske, h kralju Nikiti in ga vprašal:

»Ali zapeljemo vse tope na Lovčen, gospodar?«

»Daj zapeljati oba...«

Vojvoda Peter Vukotič, tast kralja Nikite, je mnogo trebal, dohodkov pa je imel malo. Zadolžil se je na vseh straneh. Nekoč je jahal s sinom Andrijo proti Nikšiću, in ko sta govorila o domačih stvarih, je dejal Andrija:

— Bilo bi dobro, da prodamo košček imetja v Nikšiću in poplačamo dolgove. Veš, oče, govori se okrog, vojvoda Peter dolguje temu, dolguje onemu, in to ni lepo.

— O ti govedo, mu odvrne vojvoda, saj ravno to hočem, da sem dolžan. Čez dvajset let ne bo nihče vedel, da je sploh bil kedaj kak vojvoda Peter, kaj šele, da je bil tudi dolžan!

Ko je nekoč bil vojvoda Božo Petrovič kot črnogorski ministrski predsednik na obiskih na Dunaju, ga je vprašal eden izmed dunajskih gospodov:

— Kakšna je razlika med črnogorskim vojvodo in našim generalom?

— Razlika, je odvrnil vojvoda, je v tem, da črnogorski vojvoda, če vodi vojsko, vedno kriči: »Kdor je junak, za me noj!«, vaš general pa samo komandira: »Fantje, naprej!«, sam pa ostane zadaj.

Za kolonizacijo v južni Srbiji.

Ministrstvo za poljedelstvo je odobrilo kredit 800.000 Din za premerjenje zemlje v svrhe kolonizacije v južni Srbiji. Merjenje se bo vršilo v privatni režiji in se bo pričelo prihodnji mesec.

V 10 dneh iz Rima v Tokio

je preletel italijanski letalec Lombardi, ki je pred 10 dnevi startal v Rimu in se dne 22. tm. spustil v Tokio.

V Scapa Flowu dvignili 29. nemško vojno ladjo.

Te dni se je posrečilo v Scapa Flowu dvigniti in izvleči iz vode oklopno križarko »Hindenburg«, ki so jo že ponovno dvignili na površje, a se je vedno zopet prevrgla na bok. Angleži so doslej izviekli iz morja 29 nemških vojnih ladij, 15 pa jih teži tako globoko, da se stroški dviganja ne bi izplačali.

Z dežja pod kap...

V gledališču. V loži sedita dva gospoda, ki se ne poznata. Odmor.

A: Ali se Vam ne zdi, da igralka, ki ima glavno vlogo, igra slabo?

B: Dovolite, gospod, to je moja žena.

A: (v zadregi): Pardon, hotel sem reči, da se iz tako slabo pisane igre da težko kaj napraviti. Morda veste, kdo jo je spisal?

B: Jaz!

K. M. Čapek - Chod:

Jindri

Roman. — Iz češčine prevel dr. Fran Bradač.

Ko je hodil sedaj po sobi, je natanko preresetaval tudi tale prizor, da bi ukrotil svojo rastočo jezo proti sinku. Dogodil se je ravno danes popoldne in oče je po šoli zaman čakal na sina...

Gotovo bi mu zaradi očitkov ravnatelja ne rekel niti ene krive besede, toda ko trmoglavce tako stoji v temnem kotu — ne preostaja nič drugega, nego da reši zase in zanj tisti ostanek očetovske avtoritete, ki ga mora rešiti, naj velja, kar hoče.

Pristopil je k Jindri.

Kaj je to?

Jindra je — bos! Zato ni hotel od vrat.

»Kam si dal čevlje?«

»Vzel jih je oni človek...« se je glasil odgovor sedaj na mah.

»Kateri človek?«

Ta, ki izposojuje čolne, imeli smo kanoe in moja se je potopila... vzela je torej moje čevlje... Moral sem jih dati, drugače bi me bil dal stražniku.

To je sicer presegalo vse meje, toda dalo se je še kolikor toliko opravičiti s tem, da je posegla vmes višja prirodna sila, ampak Jindra govori z očetom kakor s tesarjevim Lojzkom, in potlej ta čepica —

»Ali pojde ta čepica z glave ali ne?« je zakričal Jindrich, ne poznavaje svojega glasu.

»Ne dotaknite se me!« se je oglasil Jindra s strastnim šepetom; zvenelo je kakor grožnja.

Dalje se ni mogel Jindrich več obotavljati in Jindra je bil tepen kakor snop; ker ni bilo jermena, z naramnicami in te imajo žalibog tudi zapone.

Niti zaječal ni; toda ko mu je potem strgal oče čepico z glave, je Jindra od bolečin zatulil.

Dr. Pavák se je tega kar prestrašil. Pa ne samo tega; čepica je sedela na Jindrovi glavi kakor pribita, treba jo je bilo odtrgati.

Pokazalo se je, da je bila le prilepljena in, s čim, o tem se je Jindrich prepričal, ko je posegel Jindri v lase.

Bila je kri.

Privlekel je dečka k oknu, mu kljub krčevitemu odporu razgrnil lase in ostrmel...

Tu je zijala precej velika rana. Zato se Jindri ni hotelo sneti čepico.

Jindrich je ostrmel in ves prestrašen slekel dečka, ga umil od glave do pete in mu zlasti skrbno očistil rano.

Ko je bil tepen, je postal krotak ter je po malem in na odločna vprašanja priznal, kako jo je skupil: Zadana mu je bila s tomahavkom »Medvedove tace«, t. j. z Lojzetovim, vsi tomahavki so bili iz mehkega lesa, samo Lojze si je urezal bukovega.

Ko je dečka osuševal, je začel Jindra res šklefatati z zobmi, toda ne po volčje; tudi potem ni prenehal, ko je bil zopet oblečen.

Utrujen in potr od trpkih očitkov, je peljal Jindrich bosega Jindro k zdravniku, ki je sicer spoznal rano za površno in lahko, a je opozoril na to, da ima deček mrzlico, in ko mu je Jindrich razložil, kako je rano dobil, in ko je slišal o čepici, kako je bila prilepljena k rani, je zažvižgal, in ta žvižg je povzročil Jindri novo in zvišano torturo z izčiščevanjem rane, ki jo je bilo treba v takih okoliščinah mnogo temeljiteje desinficirati.

Iskal je Jindrovo čepico, ali ta je ostala doma. Dete, ki je bilo zarjavelo, ko se je oče nevede dotaknil rane, je preneslo operacijo brez glasu, le z brado bebljaje, tako da se je zdelo, kakor da je vso muko oče nase vzel, ki je skoraj omedleval.

Doktor je odredil, naj gre Jindra takoj v posteljo, da pride bolnika še pogledat in junaškemu Jindri se je začelo blesti že na poti domov, katera je na srečo vedla le okoli ogla sosedne ulice.

Jindrich ga je moral s silo odnesti na stanovanje, kajti deček je hotel po vsi sili na František, in zgoraj je bil z njim nov križ; na postelji ga je moral Jindrich držati z vso močjo, dokler ni padel v spanje ali pravzaprav v mrzlično nezavest, ki so jo pretrgovali bojni vzkliki ubogega Indijanca.

V tem stanju ga je našel zdravnik, za katerega je bila Jindrova mornarska čepica važnejša nego vse drugo; ker je bila brez podloge in je puščala modro barvo, to se mu je zdelo na celj stvari najusodnejše.

To pot je zažvižgal trikrat in še skomizgnil z rameni. Predpisal mu je tekočino za obkladke, zdravilo za uživanje; ostal je, raztegnil roke od sebe, izjavil, da je rana brez dvoma težko septična, se udaril z dlanjo po stegnu in pristavil, da za nič ne jamči.

Deček ne sme biti niti minuto sam sebi prepuščen.

»No seveda!« je rekel dobromiselno, ko je Pavák prosil gospoda doktorja, da bi mu poslal hišnico gori, sicer bi ne bil imel nikogar, ki bi ga bil poslal v lekarno.

Na to noč ni Jindrich Pavák nikoli pozabil. Kadarkoli je pogledal pozneje na Jindrovo glavo, čeprav je bila davno zaceljena, vselej je imel pred očmi izstriženo mesto, od joda črnojavno, in v njem z dvema šivoma sešito rano, na katero je moral pridno devati obkladke.

Hodil je po sobi prav do jutra, poslušaje vzklake otroka, ki se mu je bledlo; iz teh vzklakov si je lahko razložil, da je tudi te rane, prizadete njegovemu otroku, posreden povzročitelj on sam, kakor je to pozneje potrdil Mrkvantický. Jindri so namreč na Františku dali priimek »Indijanec«, namigovaje tako na njegovega očeta; pokazalo se je namreč, da je bil deček več nego enkrat dole, oprostivši se na kak zviti način iz šole, in iz tega Indijanca je vzklila pobalinska misel, da bodo po indijansko dobojevali spor med »obutimi« in »bosimi«, ki so sprejeli Jindro z veseljem med sebe, kajti kadarkoli se je pojavil med svojimi na Františku, vselej se je sezul.

Tako je prišlo do znamenite bitke na Mississippiju in naivna zamena Indov z Indijanci ni prav nič ovrhala, da ne bi Jindra dobil poštene od Lojzka in drugo od očeta in povrh še v mrzlici.

Stojé nad njim, se je zdel Jindrich Pavák sam sebi bolj neusmiljen brezsrčnež nego Jindrov rednik, nadušljivi žebjar s Františka, in kolikor je imel las na glavi, tolikokrat se je kesal, da je — čeprav nič zlega sluteč — dečka neusmiljeno pretepel, on, doktor filozofije in oddojenec staroindijske kulture!

Drugo jutro je bilo treba poklicati usmiljeno sestro, kajti Jindra, prebuditvi se iz nezvesti, je kričal iz strahu pred očetom, ko ga je spoznal, in potem se mu je začelo še bolj blesti.

Devet tednov je omahoval v negotovosti; ko pa je vročica ponehala in se je rana začela zravnovati celiti, je bila prva pametna beseda Jindrova: kje je oče.

Oče je prišel na poziv ves potr in, ko je pristopil k postelji, se je zgenila dečkova roka, oče jo je pograbil, čutil je slabotni poskus, da bi stisnila, in videl prav tako slabotni poskus nasmeha na Jindrovem

obrazu, a vendarle je skočila čez dečkovo lice slutnja jamic Boženke Nekuševe.

Oče se je ginjen pripognil k njemu in Jindra je vprašal, ali ni oče hud nanj. Neizrečeno srečen je poljubil Jindrich Jindro, toda v tem hipu ga je strašen napad prebudil iz blaženosti, da se je s sinom poravnal.

Ko je namreč oče poljubil Jindro — doslej sploh prvokrat — je Jindra pokazal jamice svoje matere še očitneje. Toda potem ni več odprl oči in zaspal je, preden je pretekla sekunda — zaradi strašne slabosti.

Prehod od usmeva do globokega sna je bil tako nagel, hipna izprememba na otrokovem obličju tako kričeča, da je prišlo Paváku na misel, ali ni bil pravzaprav to zadnji pozdrav za slovo na pragu onega sveta.

K sreči je vstopil prav ta čas doktor in zagotovil prestrašenega očeta, da je to, kar se je pravkar zgodilo, najboljšje, kar se je moglo zgoditi, in je izjavil, da je igra dobljena; tega dne je bil deček rešen za vselej vsakdanjih muk, ki mu jih je doslej prizadevalo izžiganje bolezenske snovi iz rane, pri čemer si je dr. Pavák vsakokrat zamašil ušesa in bežal iz stanovanja.

Ko se je zdravnik prepričal, da otrok nima več vročice, je odložil ogled rane na drugi dan in priporočil kolikor mogoče nemotenega spanja kot najizdatnejše zdravilo.

Naglo prebujena Jindrova nežnost do očeta ni bila torej slovo od življenja, ni bil afekt trenutka, ampak samotvoren nagon, lastna razodetev otroka, takorekoč samorodna kovina, katero je iztopil iz rude duše v plavžu bolniške postelje žar vročice.

VI.

Jindra mlajši obvlada Jindro starejšega.

Osvojil si je očeta popolnoma in ga je tudi za vedno obvladal. Ali tudi sam se mu je popolnoma naklonil. Nikoli več ni začutil nostalgije po divjaškem pobalinstvu na Františku, ampak skoziinskoz se je razvel za svet, ki je bil tej smeri otroške zabave čisto tuj.

Zgodilo se je prav tako naglo in slučajno, po čisto neznamnem, a za njegov nadaljni razvoj menda merodajnem dogodku.

Nekega dne po obedu — tedaj se je Jindri vrnil že zopet volčji glad, in povrh še z nekim tovarišem — pri zvedavem razgovoru z očetom, ki mu je odgovarjal na brezkončna vprašanja o Indiji, je prerušil Jindra pripovedovanje nenadejano z besedami:

»Kaj je tukajle to?« in pokazal je na ročaj velike srebrne žlice za juho, na kateri je ves ta čas brskal z buciko.

»Kje?«

»No, tukajle v tejle zvezdici.«

In njegov prst se je ustavil pri majčkenem povzročnem znaku na ročaju.

»Nekaj mora tu biti, a ne dá se razločiti.«

»Tam notri, v tej dolinici? Tam je boginja Diana!«

»Diana?« je ponovil neverno Jindra.

»Da, njena podoba; ne verjameš? Počakaj, prepričaj se!«

Vzel je iz omare velik angleški daljnogled, odvil cev z okularjem in pregledoval z njo zvezdico; ko je videl, da dobro kaže, je pozval Jindro, naj tudi pogleda.

»Drugo oko moraš zapreti!«

Nekaj časa je trajalo, preden se je Jindrovo oko orientiralo, potem pa je vzklil prestrašen:

»Križani Jezus! Gospodična z rožički!«

Sobo in črkoškanje,

barvanje fasad izvršuje poceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ulica 3 za kavarno »Astoria«. IX

Za potovanje:

potne kovčke in torbe, v veliki izbiri od navadne do najfinejše vrste. Kovčki za avto in kolekcijo vzorcev po naročilu. I. Kravos, Maribor, Aleksandrova 13. 1763

Gramofone

popravlja najbolje in najceneje mehanična delavnica Justin Gustinčič, Tatlenbachova ulica, 14. 602

Casopisi in inserati.

pri Hinko Sax, Grajski trg. 1654

Stanovanje

sobo in kuhinjo, iščem. Cenj. ponudbe pod »Mir« na upravo.

Najemniške knjige

s hišnim redom se dobi po Din 10.— pri Hinkotu Sax-u, Grajski trg. 2085

Fotografiram vse!

Portreti, brz slike, industrija, sport. Najnovejši aparati in svetlobne naprave. Novo urejen fotoatelj. Fotomayer, Gosposka 39. 2046

Prazno sobo

oddam posamezni osebi z lastnim pohištvom brez štedilnika. Stritarjeva ul. 5 I. 2080

Predtiskanje najmodernejših vzorcev,

kakor tudi popravilo svilenih nogavic v ateljeju za perilo Rupnik, Slovenska ulica 20. 833

Koncert

v nedeljo, dne 27. julija 1930

v gostilni Tomše v Pekrah

Toči se prvovrstno pekarsko vino po 14, 16, 18 in 20 Din liter. Ocvrti piščanci po 28 Din

Juristi pozor!

Izšla sta Zbirke zakonov snoplč 40 in 41:

Konkurzni zakon Din 36.—, vezan v platno Din 48.—.

Zakon o ustroju vojske Din 50.—, vezan v platno Din 62.—.

Naročite jih takoj pri

Tiskovni zadrugi v Mariboru, Aleksandrova 13.